

СТАНОВИЩЕ

от доцент д-р Ралица Мирчева, департамент „Изящни изкуства“, НБУ,
относно научният труд на Виолета Илиева Заранкова на тема:

“Експериментални техники при създаването на художествени обекти в съвременното керамично изкуство “ за придобиване на научната степен „доктор” по професионално направление 8.2. Изобразително изкуство

Дисертационният труд на тема **“Експериментални техники при създаването на художествени обекти в съвременното керамично изкуство“** на докторанта Виолета Заранкова се състои от увод, три глави, заключение, библиография от 70 източника (25 на хартиен носител, 45 дигитални книги и електронни ресурси) и две приложения свързани с илюстративния материал към текста.

Настоящата тема анализира същността на концептуалните художествени формообразуващи и декоративни методи в традиционните и съвременни процеси в керамиката.

Дисертацията разглежда няколко важни аспекта, а именно:

- историческо развитие на керамичното изкуство по българските земи, както и в световен план до водещо съвременно изкуство на XX век
- многообразието на експериментални техники при създаването на художествени творби

- съвременното развитието на дигиталните технологии за 3D принтиране в керамиката

Обект на настоящата дисертация е индивидуалната гледна точка и пластично – творческият възглед на автора. Проследени са процесите в керамиката, които според дисертанта носят освен нагледност и възможност за творчески изказ, преминавайки в нов смисъл и интерпретация като водещо съвременно изкуство. Методите на изследването са обосновани върху анализ и проследяване на същността на керамиката.

Първа глава „Керамиката – история и съвремие“, разглежда развитието на керамиката, с историческо проучване от възникването ѝ до наши дни. Изследвани са периодите в развитието на керамиката, с цел да бъдат анализирани същността и основните понятия, които се наблюдават в исторически план по конкретните историко-описателни пунктове. Технологичните иновации са друг важен момент засегнат в дисертацията. Класическото и съвременно развитие на керамиката разглежда традиционните и нестандартни съвременни технологични процеси. Като удачни примери дисертанта подкрепя докторската си теза с автори работили в областта на световното и българско изобразителното керамично изкуство.

Втора глава „Експериментални техники при създаването на художествени обекти“, изследва технологичния анализ на експерименталните керамични практики. Тук е представен и опитът на Виолета Заранкова в работата и наблюденията ѝ с основните пластични керамични материали използвани в УПИЗ „Керамика“ на НБУ, което е особено важен момент в дисертацията.

Тази глава е посветена на най-използваните пластични и отливни суровини в керамичните ателиета в НБУ и възможностите да се експериментира с тях. Анализирани са характеристиките им и технически

особености, възможностите им при формообразуването на пластики с различни размери, дебелини и пропорции чрез различни формовъчни технологии.

Трета глава „3D принтиране с пластични керамични материали“ проучва технологиите и материалите за 3D принтиране в съвременното керамично изкуство. Разглежда се приложението на полимери в керамичните производства, анализират предимствата и недостатъците на керамичното 3D принтиране, като същевременно се проследяват и процесите на осъвременяване и модернизиране на традиционния технологичен керамичен процес.

Заключението на дисертацията защитава изведените резултати от изследването и прави необходимите обобщения, от написването ѝ.

Приносите в дисертацията **“Експериментални техники при създаването на художествени обекти в съвременното керамично изкуство“** са важни опорни точки:

- Прави се систематизация и хронология на историческото развитие на керамиката в световен план и по българските земи.
- Представят и се анализират нетрадиционните концептуални експериментални поведения в съвременното керамично изкуство.
- За първи път се изследва и анализира 3D керамичното принтиране. Изтъкват се неговите възможности, ползи и недостатъци.
- Дисертационният труд е един от малкото материали за керамиката, писани през последните 20 години, които ще бъдат от полза за ученици от средните специализирани училища, студенти и професионалисти

Виолета Заранкова е завършила МП „Изкуството от стъкло и керамика в архитектурата” в НБУ с дипломна работа-експеримент на тема „Алхимия на формите и пространствата“, с която прави заявка със смелите ѝ творчески виждания в областта на керамиката. Тя е част от преподавателския екип на модул „Керамика и порцелан. Дигитални форми“ на департамент „Изящни изкуства “ на НБУ, като от месец ноември 2018 г. е щатен гост-преподавател, като води курсове по керамика, порцелан, 3D керамично принтиране и Photoshop.

Виолета Заранкова е млад творец, който работи в областта на съвременната керамика, като се изявява с участия в редица изложби и творчески проекти. Дисертационният труд на автора следва успешно неговите професионални и творчески интереси в областта на керамиката.

Това ми дава основание да препоръчам на уважаемото научно жури да присъди образователната и научна степен „**доктор**” на Виолета Заранкова в професионалното направление 8.2 Изобразително изкуство.

10.07.2020 г.
НБУ

Доц. д-р Ралица Мирчева